

NAKUPME OLEJ

MARK JANTZI

(Morava, Rakovec, květen 2011)

Jmenuji se Mark Jantzi a jsem ze Spojených států. Žijeme s manželkou ve státě New York asi 300 km severně od města New York. Kážeme slovo Božího království. Nekážeme žádné jiné evangelium. Nepřišli jsme kázat evangelium prosperity ani evangelium žádné jiné denominace, jiného království nebo organizace. Boží slovo říká, že není Žid ani Řek, ani svobodný ani otrok, ani muž ani žena v Kristu. Takže pokud jde o mě, nejsem Američan. Nechci být Američan. Nechci být ani Němec, přestože odtamtud pocházejí moji předkové. Chci být vysvobozený z amerikanismu i německých duchů. A kdybych mohl mít pas, ve kterém by bylo napsáno, že jsem občanem Božího království, byl bych požehnaný. Kážeme o tom, že Hospodin chce, abychom se stali Božími syny. Máte s tím nějaký problém? Bůh chce, aby se z nás stali synové.

Kážeme také zvěst o poslední době. Kdo z vás věří tomu, že žijeme v poslední době? Jsem rád, že tomu věříte. Nevím přesně, kdy přijde vyvrcholení posledního času. Já nevím ani den, ani hodinu. Ale Ježíš řekl, kdy se to stane. Takže vám mohu říct, v kterou hodinu to přijde, protože Ježíš nám to řekl. ☺ V hodinu, ve kterou se nenadějete. Tehdy Ježíš přijde. Nechci, abych byl nalezen nepřipravený. Víte, že první učedníci věřili, že Pán Ježíš přijde ještě za jejich života? A před dvěma tisíci lety kázali toto silné slovo. Říkali: „Budte připraveni, protože On přijde brzo.“ Mýlili se? Ne, nemýlili se, měli pravdu. Kdyby mluvili o nějakém určitém dni nebo hodině, mýlili by se, ale oni říkali: „Budte připraveni, protože On přijde brzy.“ Přesně to jim Ježíš řekl.

Co se stane, když ztratíme naléhavost očekávání Jeho příchodu? Ve 24. kapitole Matouše je jeden zajímavý verš. Verš 44: „*Protož i vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde.*“ V tu hodinu, ve kterou se nenadějete, ve které to nebudete očekávat. Jinými slovy, mluví to o naléhavosti. A verš 45: „*Kdož tedy jest ten služebník věrný a opatrný, kteréhož ustanovil pán jeho nad čeledí svou,*

aby jim dával pokrm v čas?“ Užitečný služebník bude vždy pracovat pro království svého pána. Ale ve verši 48 Ježíš říká: „*Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlévá pán můj přijít...*“

Víte, před dvaceti lety jsem kázal tutéž věc. Pamatuji si to jako dnes. Vzpomínám, jak jsem si říkal: už je taková tma, nechápu, jak by mohla přijít ještě větší temnota. Víte, co myslím tou temnotou? Mluvím o duchovní temnotě. Měl někdo z vás před dvaceti lety pocit, že už nemůže být temnější temnota? Ale dnes je ta temnota ještě větší. A i dnes si říkám, jakým způsobem by se mohla současná temnota ještě prohloubit? Jak by lidé mohli být ještě horší? Nevím, do jaké míry může svět ještě potemnět, ale nespravedlivý služebník říká ve svém srdci: „*Prodlévá pán můj přijít.*“

Před dvaceti lety jsem znal lidi, kteří říkali a kázali: „Nebojte se, máme ještě aspoň dvacet let.“ A opravdu jsme měli ještě dvacet let. Ale co se stalo s těmi lidmi, kteří říkali: „Nestarejte se, nepřemýšlejte o tom ani nemluvte o příchodu Pána?“ Někteří upadli do hříchu, začali hřešit a už s Pánem nechodí. Proč? Protože si řekli, že Pán ještě dlouho nepřijde, že prodlévá. A co udělali? Verš 49: „*I počal by bítí spoluslužebníky, jísti pak a pít s opilci.*“ Mluví se tu o muži, který je Hospodinův služebník a začíná útočit na svoje spoluslužebníky. Je to tedy člověk, který má určitou autoritu v takzvané církvi. A víte o tom, co se v dnešní době děje v církvích, v církevních systémech? Lidé vládnou nad jinými lidmi. Jsou hrubí pastýři, kteří bijí svoje ovce. Jsou falešní pastýři. A ještě se tam píše něco zajímavého – že začali jíst a pít s opilci. Bratří, Boží slovo nemluví jen o přirozené rovině. Když Boží slovo říká, že jedli a pili s opilci, neznamená to jenom, že šli do hospody a tam se napili. Má to také duchovní význam. Znamená to, že přijímají otrávené učení.

Jaká učení by vás mohla opít tak, abyste nebyli připraveni na to, až přijde Pán? Kdybyste si řekli: Nezáleží na tom, jak žiji. Jsem spasen, nezáleží na tom, jestli hřeším, nebo ne. Byl jsem spasený, to stačí, a Bůh mě jednoho dne zachrání a vytrhne. Člověk, který takto uvažuje, začne žít lehkovážně. Duchovně myšleno, žije s opilci. Musíme mít tyto věci na paměti.

Ve verši 50 se píše: „*Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví.*“ Tento člověk byl pánův služebník. Máme zde dobrého a zlého služebníka. Pán Ježíš řekl, že to jsou dva typy

služebníků. Jeden očekával, a ten druhý neočekával, nestaral se. A den, kdy přišel pán, ho překvapil. Jeho duchovní život byl mrtvý. Co s ním Pán udělá? Verš 51: *I oddělít' jej, a díl jeho položí s pokrytci. Tamť bude pláč a škřípení zubů.*

Kdo jsou to pokrytci? „*A díl jeho položí s pokrytci. Tamť bude pláč a škřípení zubů.*“ Už jste viděli, jak někdo plakal a skřípal zuby? Už jste to někdo viděl? Jak velká bolest způsobí, že člověk začne skřípat zuby? Víte, já jsem viděl lidi v hrozných bolestech. Celý život jsem pracoval jako zdravotník. Pracoval jsem na jednotce intenzivní péče, pracoval jsem na Aljašce. Viděl jsem lidi postřelené, pořezané noži, viděl jsem lidi, kteří proletěli předním sklem při autonehodě. Úlomky toho skla měli zasekané do celého těla. Viděl jsem lidi v nepředstavitelných bolestech. Ale jediná chvíle, kdy ti lidé byli blízko tomu, aby skřípali zuby, byla v situaci obrovského emocionálního vysílení, bolesti a agónie. Ať už to je jaké chce, na tom místě nikdy být nechci.

V další kapitole Ježíš mluví o pannách. Věřím tomu, že Hospodin chce, abychom dnes mluvili o tom, jak být připraveni. Souhlasíte se mnou, že musíme být připraveni na Pánův příchod? A když nebudeme připraveni, že se dostaneme do problémů? Ptám se, proč nám tedy Ježíš říká, že musíme být připraveni? Celé to podobenství o deseti pannách, oč v něm jde, jaká je pointa toho příběhu? Mimochodem, řekněte mi, co znamená být pannou? Kdo je panna? Mladá, čistá žena. Takže to je duchovní obraz. Za prvé je čistá. Takže není ze světa. Když mluvíme duchovně, žena, která by byla ze světa, by nebyla považována za pannu. Jedná se tedy o křesťany. A co znamená žena v Bibli duchovně? Co reprezentuje žena? Žena reprezentuje církev. V Bibli máme v duchovním významu dva typy žen. Dva typy církve. Máme čistou církev, a nečistou církev. A jak se říká nečisté církvi? Je to v 18. kapitole Zjevení. Říká se jí smilnice.

Takže toto podobenství mluví o křesťanech. Bible říká, že ne všichni křesťané jsou stejní. Někteří z křesťanů mají lampy, které jasně hoří. A nejenže mají lampy, které jasně svítí, ale mají i olej ve své nádobě. Určitě jste o tom už slyšeli. Neříkám vám nic nového? Co je tedy ta lampa, která hořela? Lampa, to je duch. Přísloví, 20. kapitola – Duch člověka je lampou Hospodinovou. Přečtěme si to. Přísloví 20:27: „*Duch člověka jest svíce Hospodinova, kteráž zpytuje všechny vnitřnosti srdečné.*“ Bratří, Hospodin k nám mluví skrze ducha. On vám dal ducha, abyste

slyšeli Ducha Božího. On chce, abychom byli plní Ducha Božího, abychom uměli slyšet, co říká v duchu. A život Ducha Božího má měnit naše duše. Když měly lampy naplněné olejem, znamená to, že byly znovuzrozené, byly zrozené z Ducha. Ale když o půlnoci zazněl hlas: „Hle, přichází ženich, jděte a setkejte se s ním,“ někteří křesťané zjistili, že nemají ve svých nádobách dostatek oleje. Nádobou je naše duše. A duše má čtyři části: Mysl, emoce, vůli a touhy. Jak šel čas, moudré panny shromažďovaly olej ve svých duších. Jinými slovy, život Ducha začal proměňovat moji mysl. Začal měnit způsob, jakým reagují moje emoce, měnil moji vůli. Věci, které jsem dříve chtěl činit, už činit nechci. Po věcech, po kterých jsem toužil, už netoužím.

Když jsme sem dnes s bratrem Oliverem jeli, cestou jsme si povídali. Mluvili jsme o tom, že některý křesťan zná všechna pravidla: neměl bys dělat tohle a neměl bys tamto, neměl bys ses dívat na ten film, neměl bys kouřit a na počítači by sis neměl prohlížet obrázky děvčat. Ten křesťan slyšel o všech věcech, které nemá dělat, ale ve skutečnosti je dělat chce. Chtěl by se jít napít nebo jít s nějakými ženami, chtěl by dělat věci, které dělá svět. A říká: Ale ne, ne, já to nebudu dělat! Chci říct, že Duch Boží nemění jeho duši. Jaká to je radost, když trávíte čas s Hospodinem a Jeho Duchem, a najednou zjistíte, že o ty hříchy už nemáte zájem, že vztah s Hospodinem změnil vaši duši. Už nechci trávit neděli tím, že piju pivo a dívám se na sport v televizi. To by v mém nitru vytvořilo takovou smrt, takovou prázdnotu! Cítil bych se jako vězeň a říkal bych si: Hospodine, přece musí existovat něco víc! Mluvím o křesťanovi, který v sobě nemá naléhavou potřebu dát si život do pořádku a udržovat ho čistý, protože se blíží den Hospodinův.

Není náhodou, že poté, co Ježíš mluví o neužitečném služebníkovi, následuje podobenství o deseti pannách. Půlnoc přichází. Nevím, kolik je v duchu přesně hodin, ale vím, že půlnoc přichází. Víím, že jsme v sedmém dni. Víím to. Mohli byste začít studovat knížky, které mluví o tom, že spočítali roky od Edenu až do dneška. V 2. Petrově se říká, že jeden den je u Hospodina jako tisíc let. (2Pt 3:8) Už je to víc než šest tisíc let od doby, kdy Hospodin stvořil Adama a Evu. Už jsme v sedmém dni a sedmý den bude dnem odpočinku po tisíc let. Nebesa sestoupí na zem. Slyšíte mě? „A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe...“ (Zj 21:2) Bratří, nečekám, že si budeme kralovat někde na hvězdě, ve vesmíru, ale očekávám, že budeme tady na zemi.

Nebesa sestoupí a zem bude změněna. Nepravost bude ze země odstraněna. Den Hospodinův je blízko. A půlnoc je už skoro tady.

Víte, co je to půlnoc? Přichází den soužení, který tento svět nikdy nezažil. Nebude žádné místo úniku. Někteří z vás, nebo z vašich otců, byli v takovém soužení, jaké si ani nedovedu představit. Cestoval jsem a mluvil jsem s mnoha lidmi, kteří se ve svých životech dostali do velkého soužení a problémů. Například válka. Ale vždy existovalo na zemi nějaké místo, kam jste mohli před tím soužením utéct. Třeba Amerika nebo nějaký ostrov. Tak byste se například vyhnuli druhé světové válce. Ti lidé, kteří žili v Německu anebo v Polsku. V naší generaci – Rusko, otřesné věci, které spáchal Stalin. Čína. Milióny a milióny lidí zabitých Mao Ce-tungem. Afrika. Například Uganda před několika lety. Rwanda. Vraždění lidí jen proto, že patří k nějakému kmeni. Jsou to lidské bytosti jako já nebo vy. Rozumíte tomu?

Ale mluvím o tom, že přichází půlnoc. Ty nemoudré panny – nikdo nemluví o tom, že by byly někde opilé v baru nebo že by vykrádaly banku nebo páchaly nějakou nepravost. Nemluví se tu o tom, že by braly drogy, kokain. Nemluví se tu o tom, že by hřešily. Ony byly panny, byly čisté. Ale neměly ve své duši život Ducha Božího. Když přijde půlnoc, budete vědět, jestli máte, nebo nemáte olej. Jak získaly moudré panny svůj olej? Jak? Někteří z vás jsou starší, některým z vás je už nejspíš přes dvacet. A tak bych se vás rád zeptal tváří v tvář: „Bratře, jak jsi získal svůj olej?“ Věřím, že byste mi řekli to samé, co bych řekl já vám. Řekl bych vám: „Získal jsem svůj olej tak, že jsem si ho koupil. Zaplatil jsem za něj vysokou cenu.“ V mém soužení, v mé agonii, v období, kdy jsem se necítil dobře, jsem poklekl, padl jsem na tvář před Hospodinem a řekl jsem: „Bože, není už jiné východisko, Hospodine, pokud mě nevysvobodíš Ty.“ Když jsem před dvěma týdny odjížděl, tak jsem ve tři ráno odcházel ze svého domu ve státě New York. Byli jsme dva týdny na Filipínách a potom pět dní doma. Pak jsme měli jet od Afriky. Měl jsem koupené letenky, na které jsem použil všechny svoje úspory. Byly to letenky do Afriky. Byly to velmi komplikované cesty z Evropy do Afriky, do Etiopie, do Keni, Siera Leone a tak dále. A těch pět dní, co jsem byl doma, jsem prožíval soužení, bylo mi hůř a hůř. Bolel mě žaludek, byl jsem slabý, bylo mi na zvracení. Manželka se mě ptala: „Tak co, mám balit?“ Řekl jsem: „Ano, pokračuj v balení.“ A ona řekla: „Vždyť jsi nemocný, jak můžeš někam jet?“ Odpověděl jsem: „Nevím jak, ale věřím, že

Hospodin chce, abych jel, tak zabal kufr.“ A ďábel mě pokoušel: „Zavolej aerolinkám, zruš všechny lety, nikam nejezdi.“ Sobotní noc. Bylo mi tak zle, měl jsem takové bolesti, padl jsem a volal: „Bože, Ty chceš, abych jel, ale já takhle nemůžu. Potřebuji nějakou odpověď.“ Nakonec jsem se rozhodl, že pojedu do nemocnice, aby mě vyšetřili. Myslel jsem si, že mám nějaký velký problém. Vyšetřili mě a řekli, že mi nic není. O půlnoci jsem se vracel domů. Sobota v noci. Za dvacet sedm hodin mám odjet. Co se o půlnoci stalo? Všechno to odešlo. Řekl jsem, že jedu.

Proč vám to říkám? Mluvím o nakupování oleje. Chcete chodit vírou? Budete potřebovat olej. Když jsem byl mladý... Kolik ti je? Dvacet čtyři. ☺ Bylo mi asi o deset let víc, když jsem se seznámil s člověkem, který chodil k nám do sousedství. Říkal si bratr Thom. Byl to takový starší pán. Starší pán – víte, mně bylo třicet pět a každý, kdo měl víc než padesát, byl pro mě starší pán. Jemu bylo aspoň tak pětadesát. Vyprávěl mi ty nejúžasnější příběhy o své chůzi s Pánem. Nejúžasnější věci o tom, jak chodil s Hospodinem. Slyšel Boží hlas. Vrátil se z Jižní Afriky, je v Americe a Hospodin mu říká: „Chci, abys letěl tímto letadlem, tímto číslem letu a jel do tohoto města.“ Nebo: „Chci, abys nastoupil na tuto loď a dopravil se na toto místo.“ Jeho celý život byl takový. On neměl peníze. Jednou na shromáždění jsem viděl jeho Bibli, v té Bibli si na prázdné stránky psal, kolik potřebuje, a vedle toho si napsal datum, kdy mu ty peníze Hospodin poslal. Potřebuji 55 dolarů a ve druhém sloupci: 55 dolarů jsem dostal. Jednoho dne mu Pán dal o 10 centů víc, než potřeboval. Říkal si: Bože, proč mám 10 centů navíc? Později si uvědomil, že ještě musí někomu zatelefonovat, tak použil těch 10 centů.

Ten nejúžasnější příběh: Jednou přišel na letiště k pultu, kde si kupujete letenku, a řekl té paní: „Potřebuji letět do tohoto města, v tuto hodinu, takové je číslo letu a letím dnes.“ Ona řekla: „Ten let je přeplněný.“ „V každém případě si koupím letenku a počkám tu.“ „Pane, vy mě neposloucháte. Už je před vámi dvacet lidí, kteří si koupili letenku a do toho letadla se nedostanou.“ „Ale já se dostanu.“ „A jak to víte?“ ptá se ho ta paní. „Protože mi Pán řekl, že se mám posadit do tohoto letadla.“ „Víte, pane, já vám můžu s jistotou říct, že se do toho letadla nedostanete.“ „Pokud vám to nevadí, já si tu počkám.“ „Můžete tu čekat, jak dlouho chcete, ale na ten let se nedostanete.“ Přiletělo letadlo, naplnilo se a odletělo. Dvacet lidí, kteří tam čekali s ním, se zvedlo a odešlo domů,

ale on čekal. Ta paní mu říká: „No, už můžete jít domů, letadlo už odletělo.“ A on řekl: „Ne, já vím, co mi Pán řekl.“ Víte, co se stalo? Letadlo odletělo, ale nedostalo se příliš daleko, jeden pasažér měl velké zdravotní potíže. Letadlo se muselo vrátit, toho nemocného pasažéra z letadla vyprovodili, a ta paní řekla: „Pane, myslím, že teď si můžete nastoupit.“

Ten člověk mi vždycky vyprávěl příběhy tohoto druhu a já jsem řekl: „Hospodine, já chci žít vírou.“ Slyšíte, co říkám? Mluvím o žití skrze olej. Jednoho dne jsem přišel na shromáždění a začal tam mluvit muž s jihoafrickým přízvukem. Říkal: „Chtěl bych vložit ruce na toho, kdo by chtěl mít víru. Pojd'te a já na vás vložím ruce.“ A už jsem tam byl. Byl to malý muž, ale měl velké, široké ruce. Vložil na mě ty ruce: „Hospodine, dej mu dar víry.“ Trvalo to několik let, kdy se proti mně otevřela ústa temnoty. Učinil jsem rozhodnutí, že se už nikdy, nikdy neotočím k Bohu zády. Ptal jsem se: „Bože, proč se to všechno děje v mém životě?“ Duch Boží ke mně promluvil: „Myslel jsem, že jsi chtěl žít vírou.“

Žijeme vírou, chodíme vírou, ne viděním, ne tím, co vidíme. Když přijde půlnoc, ti, kteří budou připravení, vstoupí do místa v Kristu. Neřekl jsem, že bláznivé panny půjdou do pekla, to vůbec ne. Ale moudré panny vstoupí na místo v Kristu. Nemluvím o tom, že bláznivé panny půjdou do pekla, ale nebudou pod přikrytím Všemohoucího. Moudré panny uslyší o půlnoci ten hlas a dostanou se na místo v Kristu, kde budou přikryté před morním nakažením, před přístrachem, který přichází v noci. (Ž91:5-6) Toto není obraz vytržení. Nemluvíme tu o žádném vytržení. Protože když v noci přišlo volání, měly dost času, aby si popovídaly. Bláznivé panny měly dost času mluvit s těmi moudrými a ptát se: „Jak to, že máte olej, když my ho nemáme?“ Takže někteří lidé budou vítězové a někteří nebudou. Někdo za vámi může přijít a říct: „Ty máš olej. Věci, které se dějí, mě ničí, už to neunesu. Jak to děláš? Dej mi z toho oleje.“ Ale odpověď musí být: „Já jsem za to zaplatil vysokou cenu. Já ti to nemůžu jen tak dát, budeš si to muset sám koupit. Musíš si to koupit, stejně jako jsem si to koupil já. Musíš jít za Ježíšem. On je ten, který to prodává. Tvé emoce musí být změněné. Tvá mysl bude muset být změněná. Musí se změnit tvůj způsob přemýšlení.“

Bratří, Duch svatý vás může změnit v tuto chvíli. Život je proces nakupování oleje. To se nestalo jen tak, protože mi bylo třicet let anebo jsem měl čtyřicet. Nebo padesát let. Děje se to i teď, když mi je šedesát.

Před osmi lety jsem měl infarkt a skoro jsem umřel. Tehdy přišel doktor za mojí manželkou a říkal: „Nepřežije to, my ho nejsme schopni zachránit.“ Já jsem se ale zotavil. Opravili mi to srdce. A po dvou měsících moje manželka padla na zem mrtvá. Byla to pro mě opravdu těžká zima. To bylo před tím, než jsem si vzal Ritu. Tehdy jsem v agonii padl na tvář před Pánem a řekl jsem mu: „Bože, proč? Proč je všechno to soužení potřebné? Proč jsi ji vzal? Proč jsem měl infarkt a skoro jsi mě zahubil? Proč je to tak nezbytné?“ A víte, co mi řekl? Jen takový malý hlásek: „Já jsem myslel, že jsi žádal, abys byl mezi Božími syny.“ Řekl jsem: „Ano, Bože, žádal jsem o to.“ „Já jsem myslel, že jsi chtěl žít vírou.“ „Ano, ano, Bože, ale nemyslel jsem si, že musím zaplatit takovou cenu. Nemyslel jsem si, že to bude tak bolet. Nemyslel jsem si, že to bude tolik soužení.“ Ale co říkal bratr Pavel, když naposledy odcházel z Efezu? Říkal: „Skrze mnohá soužení vstupujeme do Božího království.“ (Sk 14:22) Skrze mnohá soužení vstupujeme do Božího království. Ale to mi na začátku, když jsem byl dítě, úplně neřekli, že to tak bude. Oni mi řekli: „Pojď, přijmi Pána Ježíše, a všechno bude úžasné.“ Je, je to úžasné. Ale zapomněli mi říct o tom mnohém soužení.

Bratří, dnes, pokud jste schopni slyšet tu trubku, která zvučí, dnes zní ten hlas: „Dávejte pozor, protože ženich přichází. Jděte a setkejte se s Ním.“ Jaká bude vaše reakce? Jste připraveni? Jste připraveni? Víte, v mém životě bylo období, kdy jsem nebyl připravený. Přijal jsem Pána Ježíše do svého srdce, když mi bylo devět nebo deset let. Ale v jednom období jsem odcházel od Boha, odpadal jsem. Nebyl jsem připravený. Jsem tak rád, že tehdy nepřišel! Poslouchejte, mladí lidé, co dnes Hospodin říká. Dávejte si pozor, abyste byli připraveni. Nakupte si olej. Ode mne ho nedostanete. Musíte jít k Němu. A On vám ho dá.

Bůh vám požehnej.